

een blok pegmatiet met rijkelijk muskoviet in stukken verdeeld, een ex. dat ruim 50 cm hoog was; Loman vond met Van der Kley een blok van stellig wel 100 kilo. En zo zijn er wel meer voorbeelden: U ziet, geachte opponent, de wapenen worden U in de hand gegeven. Dat we „voorzichtig moeten wezen met dergelijke uitspraken” (als de gewraakte) „zonder een voorafgaand intensief systematisch onderzoek”, is na zovele jaren van onderzoek door de 400 leden der Nederlandse Geologische Vereniging niet meer dan een oude frase.

Ons onderzoek was vaak systematisch (zie zwerfsteentellingen, Publikaties der N.G.V. Noordelijke zwerfstenen—Van der Kley, Kalkstenen—Boelens, Fossielen in Twente—Krul, enz.) maar ook meestal onsystematisch, incidenteel, dank zij de Heide-Mij, die nu eens de keien omhoog bracht in Oost-Drente, dan weer in Midden- of West-Drente, om dan een half jaar later weer een veld met duizenden stenen in Overijssel te presenteren.

Intensief? Nou en of! Zolders kraken, kasten schranken! Geachte heer, zie een ijverig lid onzer Vereniging te worden, maak veel excursies mee, lees de uitgaven onzer Vereniging liever dan oude boekjes, dan zal U ook onze brave oude Utrechtse stuwwal, die al meer dan 40 jaren als morene met pensioen is, niet meer een eindmorene noemen, een naam, die al door Lorié en Tesch werd geschrapt.

Bennebroek, 6 jan. 1957.

GEEN EINDMORENE, MAAR EEN STUWWAL

Van de heer W. Loode, Timorstraat 25 te Amersfoort ontvingen we de volgende rechtzetting:

„In Grondboor en Hamer no. 4/5 staat op pag. 130 een onjuistheid. In het artikel „Pegmatietresten in de Nederlandse Bodem” wordt in regel 7/8 melding gemaakt van „de welbekende eindmorene bij Maarn”.

Nu is mij bij Maarn alleen een stuwwal bekend. Reeds in 1927 heeft Tesch het stuwwalkarakter van deze en andere heuvelreeksen aangetoond („De glaciale kneding” in T.A.G.). In hetzelfde tijdschrift heeft Aart Brouwer in 1950 een eindmorene beschreven, die zou reiken van Texel tot bij Koevorden. Onlangs is dit echter betwist door Maarleveld. (Stelling 4 van zijn diss. 1956.)

Kennelijk heeft de schr. zich dus niet voldoende rekenschap gegeven van de term die hij gebruikte. Jammer, want nu wordt de betreffende aflevering ontsierd door een vervelende fout.”

RECTIFICATIES.

Er zijn (helaas) nog meer foutjes blijven staan in „Grondboor en Hamer” no. 4/5. De foto op pag. 106 is niet van H. Krul, maar van G. Giesbers. Op pag. 116, 4de regel van onder wordt naast v. d. Kley ook Van der Lijn als beschrijver van de Bornholmdiabaas genoemd. Dit laatste is niet juist. En tenslotte is onder de afbeelding op bladzijde 135 een onjuist onderschrift blijven staan. Wil hier s.v.p. in plaats van aegiriengraniet lezen: hoornblende-alkaligraniet.

In „zwerfsteenfossielen van Twente” staat op de pagina's 66 en 122 een verkeerde naam vermeld. Men gelieve te lezen: *Serpula coacervata* Blumenbach.